

Rozsudky súdov - trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku

RS000009

Právnická osoba, ktorej bol uložený trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku

Obchodné meno/Názov: PROVA Slovakia, spol. s r.o.

Sídlo: Mikovíniho 11, 917 01 Trnava, Slovenská republika

IČO: 31 438 806

Zverejňuje

Rozsudok: PK-1T/10/2020

Zo dňa: 17. 9. 2021

Právoplatný dňa: 22. 9. 2022

Súd, ktorý rozsudok vydal: Špecializovaný trestný súd

Text odsudzujúceho rozsudku alebo súdom určenej časti odsudzujúceho rozsudku:

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, samosudcom JUDr. Emilom Klemaničom, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému H.S. a spol., pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. septembra 2021 takto

rozhodol:

2. **PROVA Slovakia, spol. s r. o.,** IČO: 31 438 806, so sídlom podnikania Trnava, Mikovíniho 11,

uznávajú sa za vinných

obžalovaný PROVA Slovakia, spol. s r. o., v bode 2)

z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.,

preto, že

obžalovaný PROVA Slovakia, spol. s r. o., v bode 2)

dňa 8. 12. 2017 v čase o 11:05 hod. v Bratislave, v priestoroch POLANIS s.r.o. (ďalej len „POLANIS“), ktorá je verejnoprávnou inštitúciou v zmysle § 2 ods. 1 Zákona č. 532/2010 Z. z., v súvislosti s realizáciou jednotlivých zákaziek spoločnosťou PROVA Slovakia, spol. s r. o., v prospech POLANIS v roku 2017, poskytol vedúcemu Odboru správy majetku budov Sekcie ekonomiky POLANIS, O.H., zodpovednému za výber zhotoviteľov zákaziek v zmysle Smernice o verejnom obstarávaní č. IP 58/2017, prostredníctvom svojho štatutárneho zástupcu – konateľa spoločnosti H.S plastovú tašku s logom spoločnosti PROVA Slovakia, spol. s r. o., v ktorej sa nachádzala obálka s finančnou hotovosťou vo výške 400,- €, pozostávajúcou zo 4 ks bankoviek v nominálnej hodnote 100,- €, fľaša vína Modrý Portugal zn. L.M. v darčekovej papierovej krabici, a reklamné predmety spoločnosti PROVA Slovakia, spol. s r. o., pozostávajúce z diára, USB kľúča, stolového kalendára a zapalovača, pričom pán O.H. pri odovzdávaní tašky uviedol, že je tam aj na kavičku,

teda

obžalovaný firma PROVA Slovakia, spol. s r. o., v bode 2)

Rozsudky súdov - trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku

inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo poskytol úplatok,

Za to sa odsudzujú:

obžalovaný PROVA Slovakia, spol. s r. o.

Podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. a § 15 Zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon č. 91/2016 Z. z.“) na peňažný trest vo výške **2000,- (dvetisíc) Eur.**

Podľa § 20 ods. 1 Zákona č. 91/2016 Z. z. na trest zverejnenia rozsudku v časti týkajúcej sa odsúdenej právnickej osoby

- v Obchodnom vestníku v dvoch po sebe idúcich číslach v kapitole „oznámenia“,
- vyvesením na viditeľnom a verejnosti prístupnom mieste v sídle právnickej osoby v Trnave, Mikovíniho 11, po dobu **1 (jedného) mesiaca**, a to v lehote do **2 (dvoch) mesiacov** od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Obžalovaný **H.S.** na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je jediným konateľom spoločnosti PROVA Slovakia, spol. s r. o. Ide o stavebnú firmu, ktorá dlhé roky robí pre POLANIS, konkrétne pre POLANIS Servis. S pánom O.H. sa prvýkrát stretol začiatkom augusta 2017. Následne opísal ich vzájomné vzťahy, ktoré podľa neho boli dosť konfliktné. Pán O.H. raz aj vulgárne vynadal pracovníkom jeho firmy. On sa aj mal na pána O.H. sťažovať u jeho nadriadenej, pani K.L. Vysvetlili si to dňa 27. 10. 2017. Vtedy v podstate aj dohodli ďalšiu zákazku a oni boli na jeho prácu odkázaní. Preto nemal dôvod dávať mu úplatok. K samotnej návšteve u pána O.H. v jeho kancelárii uviedol, že on má zvyk chodiť po investoroch a dávať im reklamné predmety. V prípade pána O.H. to dlho zvažoval. Nakoniec sa rozhodol, že pôjde a zoberie tašku s reklamnými predmetmi. Predtým mu telefonicky zavolať a pán O.H. mu odpovedal, že nech dôjde, ale že tie reklamné predmety nemusia byť. On mu vysvetlil, o aké veci ide, a asi o trištvrte hodiny išiel za ním. Do kancelárie ho priviedol pán O.H., podali si ruku. Vysvetlili si veci, zaželať mu všetko dobré do nového roku a podal mu tašku. Pán O.H. odpovedal, že ďakuje, že to nemuselo byť. Pozval ho na kávu do bufetu, čo on však odmietol, lebo kávu nepije. Viedli zdvorilostné rozhovory s tým, že sa v podstate dohodnú na ďalšej spolupráci. Bavili sa asi desať minút. Bol vyprevadený von z budovy a už sedel v aute, ktoré mal zaparkované asi 50 metrov od budovy. Vtedy mu pán O.H. zatelefonoval s tým, aby ho ešte počkal. Prišiel za ním a pýtal sa ho, či by si trúfal na rekonštrukciu starej cesty. On reagoval kladne. Následne sa opäť rozlúčili. Až 12. 6. 2018 sa dozvedel, že je obvinený. Pán O.H. nemal kompetencie zasahovať do zmlúv a nechápe, prečo by mu mal dávať úplatok. Aj následne dostal dve ponuky od POLANIS, ale tie musel odmietnuť z dôvodu iných zákaziek. V roku 2019 opätovne pracoval pre POLANIS Servis. Vymenoval veci, ktoré boli v taške, ale všetky, teda aj fľaša vína, mali logo firmy. Poprel, že by pri rozhovore v kancelárii povedal, že „na kavičku“, lebo suma 400,- € tomu nezodpovedá a on sám kávu nepije. Pán O.H. nechcel ani reklamné predmety, tak bol by hlupák, keby mu dával nejaké peniaze. Ďalej upresnil, že rozhovor medzi nimi vonku prebehol v pokojnom duchu. Po stretnutí v inkriminovaný deň sa už viac nevideli a on bol na pána O.H. veľmi nahnevaný vzhľadom na to, že si všetko vymyslel. Podľa jeho názoru sa mu chcel pomstiť, že sa na neho predtým sťažoval, len nepočítal, že sa to dostane až na súd. Ďalej sa vyjadroval, čo si myslí o črtách osobnosti pána O.H.

Svedok **O.H.** vypovedal, že pána H.S. poznal iba všeobecne z práce. Dňa 8. 12. sa mu telefonicky ohlásil, že mu chce zablahoželať k Vianociam. Bol prekvapený, že mu vôbec volal, lebo do kontaktu s ním prišiel iba v lete tohto roku. Povedal mu, aby mu nenosil žiadne reklamné predmety s tým, že sa ľudsky porozprávajú, zablahoželajú si a pôjdu ďalej. Zo slušnosti mu povedal, že môžu ísť do bufetu na kavičku. Keď došli do jeho kancelárie, pán H.S. položil na stôl tašku, na čo on reagoval, že on si nič nezoberie. Pán H.S. mu povedal, že tam má aj na kavičku, ale jemu nešlo do hlavy, čo tým myslí. Keď ukončili rozhovor, vyprevadil ho a vrátil sa späť. Zistil, že tá taška tam je, a pozrel sa do nej. Bola tam aj obálka formátu A6, z ktorej presvitelo niečo zelené, preto ju otvoril a našiel 400,- €. Boli to štyri stoeurové bankovky. Vymenoval obsah predmetov v taške, ktorú odovzdal na NAKU dňa 26. 4. 2018. Vysvetlil, že to bolo preto s takým časovým odstupom, lebo tú tašku nikto nechcel, ani jeho nadriadení, preto ležala v jeho skrini. Bol v šoku, lebo v živote také niečo nezažil. Zavolať mu a vybehol za ním von. V skrčenej forme mu to natlačil naspäť do jeho ruky. Bol rozčúlený a vytkol mu to. Povedal mu, že ho už v živote nechce vidieť. Udalosť nahlásil nadriadenej, a keď tretieho (neskoršie upresnil 3. 1. 2018) mali čas, tak s ním urobili zápis. Sedelo tam asi 17 ľudí. Uviedol, že nemal dôvod škodiť pánovi H.S., ale urazilo ho to a ponížilo, a preto konal tak, že to oznámil zamestnávateľovi. Upresnil, že v decembri 2017 bol vedúcim Odboru správy majetku a budov v POLANIS. V rámci svojej činnosti prichádzal do kontaktu aj s inými firmami a musel

Rozsudky súdov - trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku

konať v zmysle pravidiel a smerníc verejného obstarávania, a to v spolupráci s podriadenými. Ďalej opísal, ako tieto procesy prebiehali. Pri vzťahoch s firmou PROVA Slovakia v podstate zastupoval kolegyňu N.Z., ktorá bola v tom čase práceneschopná. S pánom H.S. sa prvýkrát stretol v auguste 2017 asi pri oprave kuchyne POLANIS Servis. O konfliktach nevedel, ale v decembri 2017 sa dozvedel, že sa pán H.S. na neho sťažoval, že ho naháňal na dovolenke, voči čomu sa ohradil. Išlo len o ústnu informáciu bez formálnych následkov.

K stretnutiu z 8. 12. doplnil, že tašku mu zabudol vrátiť, lebo bol rozčúlený. Po stretnutí na parkovisku sa vrátil do kancelárie, zbadal ju a odložil do skrine. Bol piatok a celý víkend na nič iné nemyslel. Urobil si poznámky na papier a v pondelok to ústne oznámil nadriadenej, pani K.L. Upresnil, že pri jeho rozhovoroch s pánom H.S. nikto iný nebol a nikomu ho nepredstavoval. Nepotvrdil, že by sa na parkovisku rozprávali o iných potencionálnych zákazkách. Určite neriešili rekonštrukciu cesty, lebo prioritou boli budovy a na toto neboli peniaze.

Na hlavnom pojednávaní sa odstraňoval rozpor vo výpovedi svedka, keď v prípravnom konaní tvrdil, že potom aj s taškou vyšiel von. Svedok v podstate potvrdil, že takto predtým vypovedal, lebo tá taška mu vadila. Pán H.S. však už bol preč. V konečnom dôsledku to vysvetlil tak, že na to zabudol pre dlhý časový odstup od udalosti.

Počas výpovede svedka boli prečítané listinné dôkazy, a to rukopisná listina, ktorú vlastnoručne vyhotovil pán O.H. s tým, že v nej opísal priebeh udalostí. Túto odovzdal vyšetrovateľom (č. I. 86-88). Ďalej išlo o fotokópie hovorov a e-mailových správ (č. I. 89-93). Svedok vysvetlil, že tieto dôkazy vyhotovil on sám, a to z obrazovky svojho služobného telefónu a zo svojej mailovej schránky. Išlo o komunikáciu s nadriadenými ohľadom tejto udalosti. Tiež boli oboznámené vecné dôkazy, a to veci, ktoré dal pán H.S. svedkovi.

K výpovedi svedka obžalovaný uviedol, že na fľaši vína nie je logo ich spoločnosti, takže ju určite pánovi O.H. neodovzdal. V ďalšom v podstate zopakoval svoju vlastnú predchádzajúcu výpoveď a hodnotil konanie pána O.H. po predmetnej udalosti.

Svedok **P.V.** vypovedal, že pôsobí v POLANIS ako riaditeľ Sekcie generálneho riaditeľa. Tesne pred Vianocami v roku 2017 prišla za ním finančná riaditeľka pani K.L. ohľadom pána O.H. a na druhý deň urobili stretnutie, kde spísali predmetnú udalosť. Súčasne požiadal vedúceho Odboru vnútornej kontroly, pána I.R., aby urobili kroky smerom k polícii. V rámci svojej výpovede zacitoval, čo povedal pán O.H.. Spomínal nejakú tašku, víno a obálku. Keď to otvoril, tak mu to vrátil. Išlo o 400,- €. Keď to hovoril, vyzeral byť rozrušený. Snažili sa z toho urobiť nejaký záznam. Ku kamerovým záznamom uviedol, že majú určitú časovú slučku, preto nič nemôže byť zaznamenané. K samotným reklamným predmetom sa vyjadril, že je to normálna spoločenská prax. K spoločnosti PROVA pred ním aj pán O.H. hovoril, že je s ňou veľmi spokojný. Na otázku, prečo celú vec tak neskoro posunuli polícii, vysvetlil, že v tomto období sa život začína až po nejakom 7. 1. Upresnil, že podľa vyjadrení pána O.H. sa udalosť mala stať v kancelárii a obálku mu mal vrátiť niekde mimo, keď za pánom H.S. vybehol.

Svedok **A.B.**, ktorý je zamestnancom firmy PROVA v pozícii projektového manažéra, vypovedal, že s pánom O.H. sa rozprával len raz, a to telefonicky. Mal o ňom zlé informácie a aj ten rozhovor mu podľa jeho vyjadrenia stačil, lebo bol útočný a direktívny. Ďalej sa vyjadroval k obchodným vzťahom firmy a POLANIS Servis. Odovzdanie úplatku označil za hlúposť. Potvrdil, že firma pred Vianocami odovzdávala partnerom reklamné predmety. Obsah tašiek je vždy rovnaký. Vymenoval, aké predmety tam dávajú. Ďalej vo svojej výpovedi podrobne opísal telefonický konflikt s pánom O.H.

Svedkyňa **L.O.**, vypovedala, že ako pracovníčka firmy PROVA prišla do kontaktu s pánom O.H. len telefonicky. Hľadal pána H.S.. Počas tohto rozhovoru na ňu kričal. To isté jej potvrdil aj kolega A.B.. K reklamným predmetom sa vyjadrila v tom zmysle, že sa na nich nachádza aj logo firmy, a to aj na bonboniérach a fľašiach vína. Mala ústnu informáciu o tom, že pán H.S. sa na pána O.H. sťažoval v POLANIS.

Svedok **E.K.** ako bývalý zamestnanec POLANIS v roku 2017 zastupoval pani N.Z.. Jeho funkcia bola technik správy majetku budov POLANIS Servis. Bol prítomný pri stretnutiach pána H.S. s pánom O.H., kde sa bavili o zákazkách POLANIS Servis pre firmu PROVA. Mal vedomosť o tom, že pán H.S. sa sťažoval na správanie pána O.H. pri telefonátoch. Riešilo sa to a pani K.L. to ústne vytkla pánovi O.H.. O prípadných sankciách nevedel uviesť nič. Pán O.H. to pri jednej obhliadke pánovi H.S. vytykal. V ďalšej časti výsluchu sa svedok pomerne podrobne vyjadroval k priebehu rôznych rekonštrukčných prác. Niektoré ponuky firma PROVA odmietla z dôvodu vyťaženia. Nikdy nepočul o korupčnom správaní firmy PROVA. Ohľadom vzťahov s pánom O.H., resp. s pánom H.S., sa vyjadril, že boli pracovné a nezaznamenal s nimi konflikt.

Svedkyňa **K.L.** vypovedala, že je riaditeľkou Sekcie ekonomiky, pod ktorú spadá aj Správa budov. Pred

Rozsudky súdov - trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku

Vianocami 2017 prišiel za ňou jej podriadený pán O.H. a po pravidelnej porade ju požiadal o osobnú schôdzku. Hovoril jej, že pred nejakým časom, ktorý nevedela upresniť, mu pán H.S. doniesol tašku, o ktorej si myslel, že sú v nej upomienkové predmety. Keď sa do nej pozrel, uvidel v nej peniaze a hovoril asi o 400,- € s tým, že balíček mu vrátil. Toto sa stalo pred Vianocami a po nich zisťovala, ako sa podľa striktných procedúr v takejto situácii postupuje. Skontaktovala pána P.V. a on potom na Komisii vec riešil. Pán O.H. bol vedúcim Správy budov a ona predpokladá, že s pani N.Z. preberal opravy v rámci POLANIS. V roku 2017 ju zastupoval, lebo bola dlhodobo práceneschopná. V ďalšej časti výpovede opísala, na realizácii akých zákaziek sa firma PROVA zúčastnila. K zvyklostiam ohľadom rozdávania upomienkových predmetov uviedla, že aj ona dostala od pána H.S. fľašu vína. Vedela o jednom konflikte medzi pánom O.H. a pánom H.S., keď pán O.H. mal byť hrubý. Informáciu dostala od technického riaditeľa POLANIS Servis, F.A.. Situácia sa vyriešila dohovorom, bez sankcie. Ani po predmetnej udalosti POLANIS neprerušila kontakty s firmou PROVA, lebo s jej prácou boli spokojní. Ku kamerovým záznamom sa vyjadriť nevedela.

Pri výpovedi svedkyne bol odstraňovaný jeden rozpor, keď v prípravnom konaní uviedla, že pán O.H. sa zhrozil, utekal za pánom H.S. a vrátil mu tie peniaze a asi aj tú tašku, to presne nevie, ale peniaze naisto. K tomu uviedla, že v prípravnom konaní vypovedala k udalosti skôr a že presne nevie.

V konaní boli podľa § 269 Tr. por. prečítané tieto listinné dôkazy:

- popis práce, č. I. 102-103, O.H. bol vedúcim Odboru správy majetku a budov podľa organizačného poriadku POLANIS. Zabezpečoval úlohy súvisiace s údržbou a správou majetku, zabezpečovaním rôznych služieb a revízií v rôznych oblastiach.
- dohoda o zmene pracovných podmienok v pracovnej zmluve, č. I. 104-106. Funkčné zaradenie bolo od 1. 1. 2017.
- smernica o verejnom obstarávaní, č. I. 12-18, schválená s účinnosťou od 15. 2. 2017.
- rozhodnutie Generálneho riaditeľa POLANIS účinné od 1. 11. 2015, č. I. 26-29. Týkalo sa verejného obstarávania.
- organizačný poriadok POLANIS, č. I. 51. Zahŕňa aj jednotlivé sekcie a odbory.

Ďalej boli prečítané doklady týkajúce sa činnosti firmy PROVA, ako daňové priznania, účtovné uzávierky, preberacie protokoly, objednávky a žiadanky. Tieto doklady dokumentujú rozsiahle vzťahy medzi POLANIS a firmou PROVA Slovakia (č. I. 278-292, 305-316, č. I. 96 a celá príloha 1).

Podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Trnava zo dňa 16. 4. 2020 jediným konateľom firmy PROVA Slovakia, spol. s r. o., je H.S a tak tomu bolo aj dňa 8. 12. 2017.

Odvolačný súd konštatoval, že ohľadom uvedeného stretnutia medzi obžalovaným H.S. a svedkom O.H. nie sú k dispozícii žiadne ďalšie dôkazné prostriedky, ktorými by sa mohol ozrejmiť obsah, či priebeh stretnutia. Výpovede ostatných svedkov sa týkali popisu buď na to nadväzujúceho konania svedka O.H. ohľadom nahlásenia udalosti zamestnávateľovi a ďalšieho súvisiaceho postupu, resp. opisu udalostí, ktoré predchádzali danému stretnutiu. Išlo o posudzovanie navzájom dvoch rozporných výpovedí, ohľadom ktorých nie sú v zásade k dispozícii také ďalšie irelevantné prostriedky, z vykonania ktorých by bolo možné získať dôkazy za účelom posúdenia vierohodnosti výpovedí, ktoré sú navzájom rozporné ohľadom niektorej zo základných skutkových udalostí. Prikázal vykonať minimálne konfrontáciu medzi obžalovaným H.S. a svedkom O.H. Doplnil, že ak to bude potrebné vzhľadom na stranami uplatnené návrhy alebo ak to vyplynie z vykonaného dokazovania, tak bude potrebné vykonať aj ďalšie dôkazy.

Na hlavnom pojednávaní dňa 10.08.2021 bola vykonaná **nariadená konfrontácia**, ktorá bola vo vyjadreniach konfrontovaných osôb veľmi podrobná. Po jej vykonaní musí súd konštatovať, že obžalovaný H.S a svedok O.H. v celom rozsahu zotrvali na svojich predchádzajúcich tvrdeniach.

Pri doplňujúcej otázke na svedka vyplynulo, že vo vedľajšej kancelárii bola ekonómka M.F., ktorá mohla, ale nemusela počuť obsah ich rozhovoru. Obžalovaný predložil svedkovi k nahliadnutiu fotografie, aby označil kanceláriu, kde sa stretli a miesto, kam za ním z budovy išiel. K tomu sa svedok vyjadril.

Na základe vyššie citovaných pokynov odvolacieho súdu bola z vlastnej iniciatívy prvostupňového súdu predvolaná svedkyňa **M.F.**

Vypovedala, že s obžalovaným H.S. nikdy osobne do kontaktu neprišla. Vo vzťahu k firme Prova Slovakia s.r.o.

Rozsudky súdov - trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku

ona ako ekonómka pre firmu vystavovala objednávky a zaevidovala ich do systému. Išlo o obdobie rokov asi 2012 – 2018. Pán O.H. bol vedúci oddelenia Správy majetku, na ktorom ona pracovala. Sedela v prechodovej kancelárii do jeho kancelárie, v stene medzi ich kanceláriami nebol žiaden otvor. Keď mal nejakú návštevu, väčšinu mal zatvorené dvere a preto obsah rozhovoru nepočula. Pán O.H. na svojej pracovnej pozícii pôsobil asi od júla 2013 do decembra 2019 a odišiel odtiaľ z dôvodu reorganizácie. K dátumu 08.12.2017 sa nevedela vyjadriť. Nevedela o ničom, v tom zmysle, že by pán O.H. mal v decembri 2017 konflikt s nejakým dodávateľom. Nevie o tom, že by sa ho v tomto období pokúsil niekto podplatiť. Ďalej sa podrobne vyjadrila k osobe pána O.H., ktorý bol podľa nej veľmi pracovitý, húževnatý a dosť prísny. Vedel zvýšiť hlas, a to aj po nej, keď sa nezhodli v pracovných názoroch. Nemala však z neho pocit, že by bol zákerný alebo pomstychtivý. V podstate bol v pohode. Nemala s ním skúsenosť, že by jej ako nadriadený ublížil. Aj pri svojom odchode zo zamestnania sa rozlúčil veľmi korektne. Chvíľu to trvalo, kým si podriadení k nemu našli cestu, ale potom boli s ním spokojní. Teda konflikty a sťažnosti boli len na začiatku jeho pôsobenia. Niekedy, keď mal otvorené dvere, tak počula ako telefonuje, ale obsah rozhovorov nevnímala, pri tom hovoril kľudne, ale niekedy zvýšil hlas. Nemá takú skúsenosť, že by nadával do telefónu, on sa snažil dodržiavať slušnosť. Čo sa týka prezentov, občas boli nejaké perá napr. s logom firmy. Nevedela sa vyjadriť, či prichádzal do kontaktu s firmou Prova Slovakia s.r.o. Musel však schváliť každú objednávku, ktorá sa realizovala. Keď sa schválila zmluva, tak ju podpísalo zhruba 8 ľudí, ktorí s ňou prišli do kontaktu, medzi nimi aj pán O.H..

Na návrh obžalovaného boli prečítané listinné dôkazy, a to mailová komunikácia z 30.10.2017, zmluva o dielo z 22.12.2017, denné záznamy stavby zo dňa 08.01.2018 a preberací protokol zo dňa 29.01.2018.

Vykonaná konfrontácia v zásade nepriniesla žiadne nové poznatky a skutočnosti, lebo obžalovaný H.S. a svedok O.H. v plnom rozsahu zotrvali na svojich tvrdeniach.

Svedkyňa M.F. o prejednávanej udalosti nevedela nič, na druhej strane ako podriadená a blízka spolupracovníčka svedka O.H. ho jasne, zrozumiteľne a podrobne ocharakterizovala z hľadiska jeho povahových čŕt a správania. Poznala ho dlhé obdobie, ale nezistila, že by bol pomstychtivý alebo zákerný. Jej nikdy neublížil. Z tohto pohľadu môže súd posúdiť osobu podstatného svedka, že keď nahlasoval dotknutú udalosť nadriadenému, tak nebol motivovaný pomstou alebo iným zlomyseľným, resp. zlovôľným konaním vo vzťahu k osobe obžalovaného. Podľa názoru súdu nikto iný viac ako práve táto svedkyňa, nemohol posúdiť prípadný potenciál k takému konaniu.

Na základe vykonaného dokazovania v situácii tvrdení jediného svedka proti tvrdeniam obžalovaného niektoré skutočnosti boli nepochybné. Je zrejmé, že firma PROVA Slovakia mala zo strany POLANIS dostatok zákaziek, resp. ponúk na zákazky, a to aj pred dňom 8. 12. 2017, aj po tomto dni. Tiež je nepochybné, že medzi pánmi H.S. a O.H. bola jediná situácia pripomínajúca konflikt, keď pán H.S. sa sťažoval na správanie pána O.H., čo bolo vyriešené ústnym dohovorom, bez sankcií. Je preukázané, že došlo k stretnutiu týchto pánov v kancelárii a k odovzdaniu tašky s reklamnými predmetmi. Obidvaja tiež potvrdili, že po odchode pána H.S. z kancelárie došlo k ich následnému stretnutiu mimo budovy. V tomto momente sa ich tvrdenia rozchádzajú. Obžalovaný popiera odovzdanie obálky s peniazmi a tiež skutočnosť, že by fľaša vína bola bez loga firmy, lebo takéto veci neodovzdávali. Faktom je, že táto fľaša vína, ktorá bola ako vecný dôkaz oboznámená na hlavnom pojednávaní, toto logo nemá.

Na druhej strane svedok od začiatku tvrdí pravý opak. K tomu súd poznamenáva, že v plnej miere uveril jeho tvrdeniam. Páni sa stretli na požiadanie obžalovaného v kancelárii a tam si mohli a mali prediskutovať všetky záležitosti týkajúce sa ďalšej možnej spolupráce, aj pri odovzdaní reklamných predmetov z dôvodu blížiacich sa Vianoc. Podľa názoru súdu pán O.H. nemal žiadny rozumný dôvod urýchlene opätovne vyhľadať pána H.S., pokiaľ by to nebolo z dôvodu, aby mu vrátil peniaze. Tvrdenie obžalovaného, že sa vonku len rozprávali, vyznieva nelogicky a nevierohodne.

Ďalšia časť obhajoby, ktorá hodnotí správanie sa pána O.H. po stretnutí, je irelevantná. Ak súd pripustil, že sa v takejto situácii ocitol po prvýkrát a spôsobilo mu to stres, tak sa javí normálnou jeho reakcia, že vrátil to, s čím mal najväčší problém, a to finančný obnos, a ostatným veciam v tej chvíli neprikladal patričný dôraz („reflexom sa zbaviť toho, čo páli“). Stretnutie sa odohralo v piatok a svedok O.H. aj v prípravnom konaní, aj na hlavnom

Rozsudky súdov - trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku

pojednávaniu tvrdil, že počas víkendu udalosť psychicky spracoval a v pondelok nahlásil svojej nadriadenej. Súd musí konštatovať, že v tomto jeho konaní nešlo o nič nelogické. Inou otázkou je to, že nadriadení následne konali pomerne liknavo, či už z dôvodu vianočného a novoročného obdobia alebo preto, že udalosti neprikladali patričný dôraz. K tomu súd poznamenáva, že z výpovedí svedkov, zamestnancov POLANIS, nadobudol dojem, že v inštitúcii mali pomerne tolerantný prístup k prijímaniu reklamných predmetov, ale tiež fľaš vína a bonboniér. Za to, že sa táto udalosť oficiálne riešila pomerne neskoro, však svedok O.H. v žiadnom prípade nenesie zodpovednosť. V konečnom dôsledku však treba dodať, že aj svedkovia K.L. a P.V. v podstate potvrdili, že pán O.H. im udalosť nahlásil a opísal takým spôsobom, ako aj neskôr pred vyšetrovateľom a na súde. Na základe toho súd dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako bolo obžalovanému H.S. kladené v obžalobe za vinu. Najmä odovzdanie finančnej hotovosti výrazne prekročilo rámec zdvorilostných kontaktov, ale v tejto situácii všetky odovzdané veci treba pokladať za súčasť úplatku.

Za tejto dôkaznej situácie by osvojenie si obhajobných tvrdení obžalovaného postrádalo základnú logiku. Ak by dovtedajšie vzťahy medzi ním a svedkom boli také zlé, tak by nemal žiadny dôvod dávať mu okrem reklamných predmetov aj fľašu vína. Ľudsky nie je normálne obdarovávať osobu, ku ktorej niekto nemá kladný vzťah, a už vôbec nie fľašou vína. Absurdne vyznieva tvrdenie, že svedok ju tam mal priložiť. Prvostupňový súd opätovne zdôrazňuje, že ak by svedok O.H. mal byť pomstychtivou osobou a rozhodol sa zničiť podnikateľské aktivity firmy H.S., tak mohol ku všetkým týmto veciam priložiť akýkoľvek finančný obnos od sumy napr. 100,-Eur až po sumu, ktorú by uznal za vhodnú.

Aj po vykonanej konfrontácii a doplňujúcej výpovedi svedkyne M.F. samosudca prvostupňového súdu má dojem rovnajúci sa istote, že svedok O.H. je zásadový človek, ktorý sa rozhodol riešiť korupčné správanie inej osoby. Súd podotýka, že on z tohto nemal žiadne výhody, lebo nebol v pozícii napr. spolupracujúceho svedka. Preto nemôže prijať záver, ktorý by sa prakticky rovnal tvrdeniu, že obžalovaného úmyselne ľživo obvinil zo spáchania trestného činu. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že aj po tejto udalosti naďalej fungovali obchodné vzťahy medzi firmou obžalovaného a POLANIS. Súd má dojem, že reakcia nadriadených bola jemne povedené minimálne pomalá a nemožno sa zbaviť dojmu, že v spoločnosti prevláda nechť riešiť tzv. „banálnu korupciu“.

Aj po doplnení dokazovania súd má za to, že jednoznačne usvedčujúce a presvedčivé výpovede podstatného a jediného svedka O.H. sú podporené celým radom dôkazov, ktoré vedú k záveru, že okrem reklamných predmetov došlo aj k odovzdaniu finančnej hotovosti, ktorá bola následne na ulici vrátená. Teda nejde o stav tzv. dôkaznej núdze.

Obžalovaný H.S. konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Tr. zák., lebo chcel porušiť záujem chránený týmto zákonom. Motívom jeho konania bola skutočnosť, že O.H. už dlhšie obdobie pôsobil na funkcii, ktorá je popísaná v skutku rozsudku, a v rámci vzájomných vzťahov prichádzali do kontaktu. Súd takéto konanie z hľadiska motívácie hodnotí ako zvyklostný úplatok v duchu, aby aj v budúcnosti vzťahy boli dobré a aby všetko fungovalo tak, ako má.

Právna kvalifikácia skutku sa odvíja od definície veci všeobecného záujmu v § 131 ods. 1 Tr. zák., ktorou sa rozumie záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmov spoločnosti. Takýto záujem sa môže týkať nielen verejnej moci, ale aj kultúry, poskytovania služieb a podobne. Všeobecným záujmom je riadny chod života spoločnosti v týchto oblastiach v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. POLANIS je inštitúciou v zmysle § 2 ods. 1 Zákona č. 532/2010 Z. z. Všetky vzťahy, nielen vo vnútri tejto inštitúcie, ale aj navonok, teda aj obchodné nesmú byť v rozpore s Trestným zákonom. Na základe vyššie uvedeného súd určil právnu kvalifikáciu podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., keď H.S. a súčasne právnická osoba PROVA Slovakia, spol. s r. o., naplnili po objektívnej aj subjektívnej stránke všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.

Ide o konanie spoločensky nebezpečné, lebo ním bol porušený záujem chránený Trestným zákonom, ktorý spočíva v tom, aby nedošlo k nezákonnému obohacovaniu osôb, ktoré z titulu svojho zamestnania majú vplyv na chod verejného života.

Trestná zodpovednosť spoločnosti PROVA Slovakia, spol. s r. o., je definovaná ustanovením § 4 ods. 1 písm. a) Zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb, podľa ktorého trestný čin podľa § 3 uvedeného zákona je spáchaný právnickou osobou, ak je spáchaný v jej prospech, v jej mene, v rámci jej činnosti alebo jej prostredníctvom, ak konal štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu. Trestné činy podplácania podľa § 332 až 334 Tr. zák. môžu podľa § 3 uvedeného zákona spáchať právnické osoby.

Oproti podanej obžalobe však súd modifikoval skutok tak, že ho skopíroval na dva identické skutky, z ktorých

Rozsudky súdov - trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku

jeden sa vzťahuje na osobu H.S a druhý na právnickú osobu PROVA Slovakia, spol. s r. o. V pôvodnej podobe totiž evokuje spolupáchateľstvo v zmysle § 20 Tr. zák., čo nie je možné v prípade, ak spoločnosť s ručením obmedzením má iba jedného konateľa. Podľa § 6 ods. 2 Zákona č. 91/2016 Z. z., ak bol trestný čin spáchaný konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov, z ktorých aspoň jeden je právnickou osobou, zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaný H.S v minulosti súdne trestaný nebol.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR spáchal obžalovaný H.S v období od 2. 9. 2013 do 7. 9. 2017 dvadsať priestupkov. Všetky sa týkali pravidiel cestnej premávky, parkovania a pod.

Obcou V.Z. je hodnotený veľmi kladne.

Podľa Ú.V.K. je angažovaný v tejto oblasti.

Podľa pracovného hodnotenia posledného zamestnávateľa do 31. 5. 1995, L.O.N.Z.. Je hodnotený veľmi kladne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Nemohol prihliadnuť ani na ustanovenie § 36 písm. j) Tr. zák., podľa ktorého páchatel' pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Je pravdou, že obž. H.S v minulosti súdne trestaný nebol, pred spáchaním trestného činu však má evidované veľké množstvo dopravných priestupkov, čo nasvedčuje určitým osobnostným črtám, že nerešpektuje pravidlá cestnej premávky. Prit'azujúce okolnosti zistené neboli, preto hranice trestnej sadzby ostali nezmenené. Po vyhodnotení samotného stupňa nebezpečnosti protiprávneho konania súd dospel k záveru, že postačuje trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom na najkratšiu skúšobnú dobu. Tu súd zohľadnil aj motív, ktorý vyhodnotil vyššie, ktorým bola snaha zabezpečiť si dobrú spoluprácu a zákazky od POLANIS aj v budúcnosti.

Aj tento motív však možno vyhodnotiť ako snahu získať v budúcnosti majetkový prospech. Preto súd uložil aj peňažný trest zodpovedajúci výške ponúknutého úplatku. V prípade, že peňažný trest nebude riadne a včas zaplatený, prichádza do úvahy rozhodnutie o vykonaní náhradného trestu odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca.

Všetky veci, ktoré boli odovzdané orgánom činným v trestnom konaní, sú súčasťou protiprávneho konania a boli použité na spáchanie trestného činu. Preto bolo rozhodnuté o ich prepadnutí.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere u právnickej osoby PROVA Slovakia, spol. s r. o., súd vychádzal z ustanovenia § 11 Zákona č. 91/2016 Z. z. Tu prihliadal na povahu a závažnosť trestného činu, na pomery právnickej osoby, vrátane jej doterajšej činnosti, a na jej majetkové pomery. Zohľadnil tiež to, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv trestu na zamestnancov právnickej osoby a očakávaný dôsledok výkonu trestu pre ďalšiu činnosť právnickej osoby. Uložený peňažný trest pri dolnej hranici trestnej sadzby a trest zverejnenia rozsudku všetkým týmito kritériám zodpovedajú. Nemajú neprimeraný dosah na ďalšie fungovanie podľa názoru súdu doposiaľ úspešne podnikajúcej firmy a na jej zamestnancov.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tohto svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Včas podané odvolanie má odkladný účinok. Odvolanie proti rozsudku sa podáva prostredníctvom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku na Najvyšší súd SR v Bratislave.

Pezinok 17. 9. 2021

JUDr. Emil KLEMANIČ

samosudca